

טבת תשפ"ו

פרשת
ויחי

340

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל אלדד

מה חדש?

בפרשה שלנו נקטר יעקב אבינו, אך הפרשה נקראת 'ויחי', על שם החיים שהיו לו. חייו של יעקב לא היו תלים. הוא התמודד עם אה שלו זשיו, ועם אבן שהחליף את נשותיו, ועם יוסף ושאר הבנים שלו. למרות כל האת גרים שלו הוא המשיך לדבוק בה' וללכת בדרכו. החיים של כולנו מלאים באתלים קטנים וגדולים אבל יחד איתם ה' שולח לנו כוחות לעמוד בהם והנה הפרשה שבה מסופר על מיתו של יעקב נקראת ויחי, משלוח חיים.

מחכים לתגובות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הזלונם בבית הספר, בוויז
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריקת הקוד.

מה בפרשה?

1 יעקב אבינו עומד למות. הוא קורא ליוסף ומשביע אותו שיקבור אותו בארץ ישראל, בחברון.

2 יעקב מברך את מנשה ואפרים, בניו של יוסף. לאחר מכן, יעקב קורא לבניו האחרים ומברך אותם. בברכותיו הוא מזכיר מאורעות שונים שקרו להם. יעקב משביע את הבנים לקבור אותו בארץ ישראל.

3 לאחר הברכות, יעקב נפטר. בניו ומשפחתו וגם המצרים בוכים על מותו.

4 בני יעקב קוברים אותו במערת המכפלה וסופדים לו.

5 פטירת יוסף ובקשתו להיקבר בארץ ישראל.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מרים הקטנה עמדה ליד החלון בדירת השיכון בקרית שמונה, מביתה בגשם ונזכרת במסע הארוך מתימן במבצע "על כנפי ישרים". בבית החדש הקפידה אמא סעדה לשמר את ניחוחות העבר, כשהיא לשה את בצק הג'חנון בעדינות ובכוונה של תפילה זכה. בחצר האחורית טיפח אבא חיים גינת תבלינים ריחנית, והעבודה המשותפת באדמה גרמה למרים להרגיש שייכת ומחוברת לארץ ישראל. השכונה הייתה פסיפס צבעוני של עדות, ובחגים התערבבו באוויר ריחות של קובה, מופלטה ומאפים תימניים שהשכנים חלקו ביניהם באהבה. על אף שמרים אימצה את העברית במהירות בבית הספר, בין כותלי הבית המשיכה להתנגן השפה הערבית-תימנית של הוריה. בערבים היה מגיע סבא יחיא לביקור, ממלא את החדר בקולו הצלול כשהוא מלמד את נכדתו שירים עתיקים מבית אבא. מרים הקשיבה בשקיקה לסיפורי המורשת שלו על החיים בתימן ועל הכיסופים בני הדורות להגיע לציון ולירושלים. עיניו של סבא היו בורקות תמיד כשהזכיר לה בהתרגשות שהם זכו להגשים את חלום אבותיהם ולחיות סוף סוף בארץ ישראל.

הולך בסוף פאפא...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה:

אסור ליטול ידיים כאשר יש משהו שמכסה את כף היד או האצבעות כמו: טבעת, לכלוך, מדבקה וכו'. יש להסירם לפני הנטילה. הדבר דומה לכלי שמכניסים לטבילה במקווה ויש לדאוג שלא תהיה עליו שום מדבקה או לכלוך אחר כדי שכולו ייגע במים. לכן, נעמה הייתה צריכה להוריד את הטבעת לפני הנטילה.

נעמה נטלה במהירות ידיים והתיישבה לאכול את ארוחת הערב הטעייה מה. "נעמה", אמר לה אמא "לא הורדת את הטבעת שלך." נעמה הביטה על אצבעה וראתה את הטבעת החדשה שקנתה אתמול. "מה הבעיה עם הטבעת שלי?" שאלה נעמה ולא הבינה מדוע טרחה אמא להזכיר לה את הטבעת.

"וכל שחוצצים בטבילה חוצץ בנטילת ידים".

(הלכות ברכות ו, ד)

חידות וחידודים

מנהגי עדות

ביהדות לוב, אור ליום הרביעי שלמחרתו מקיימין את החופה, מביאים את הכלה מבית אביה לבית הורי החתן בהילולא ובשירים. בהגיע הכלה לפתח הבית עולה החתן על הגג וזורק לתוך הבית כד מלא מים. הכד נשבר, המים נשפכים, הכלה צועדת עליהם בזרחה אל החדר, והנשים שרות: "וא חתן כצצר לעבאר..." (החתן, שבור הכד). ייתכן שסעם מנהג זה הוא לעשות סימן להצלחה ואריכות ימים, כמו שהיה נהוג למשוך את המלכים על מעין בכדי שתמשך מלכותם (ראה הרמב"ם הלכות מלכים פרק א', י"א).

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפוזרת סיכום חומש בראשית

י	ע	ק	ב	צ	מ	מ	י
ו	מ	צ	ר	י	מ	נ	מ
ס	ל	י	צ	מ	נ	ש	נ
פ	ט	א	נ	ט	א	ה	ה
ח	א	פ	ר	י	מ	ט	ב
ת	צ	מ	נ	נ	ה	ע	י
א	ר	צ	י	ש	ר	א	ל
פ	ר	ע	ה	צ	מ	נ	ט

יוסף / יעקב / ימין / אפרים / מנשה / מצרים
פרעה / ארץ ישראל

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

17

147

2

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אז ירנן / ר' יוסף חיים (הבן איש חי)

אז ירנן עץ היערים לפני
אל אדיר אדירים
יעיר זמירות ושירים אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

כבדו אל באורים הגדיל
ענפים וזמרים
וברא זיתים ותמרים אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

חזקו לבבות שובבות
שמחו בנים עם האבות
כה נזפה לשנים רבות
אשר שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו
ושמנו יתקדש

ברוך אל שוכן ערבות
הבורא נפשות רבות
וברא אילנות טובות אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

יתברך חי דר מעונה
מצמיח פרי תאנה
נודה לו בשיר ורננה אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

רם אל בשמי מעונים ברוך
מברך השנים
מצמיח ענבי גפנים אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

הללו אל חי בזמירות
המגדיל על מי נהרות
רמונים ומיני פרות אשר
שיר חדש
יתפאר אל חי צורנו ושמנו
יתקדש

